

SERMO

XCVII.

q̄ deus visitauit plebē suam. Et nota q̄ christus fuit magn⁹ p̄phet⁹
 ta q̄ habuit verba magne sapientiē. **Joh. vij.** Nunq̄ sic locutus ē
 homo. Habuit miracula magne potētē. **Lu. vj.** Virtus de illo exi-
 et sa. om̄. Habuit exempla magne sanctitatis ⁊ vite. **Math. xj.** Di-
 scite a me q̄ mitis sum ⁊ humilis corde. Fuit etiā noster visitator.
Lu. j. Visitauit nos oriens ex alto. In cuius figura dixit ei deus pa-
 ter. Fratres tuos visitabis si recte agant ⁊ cu quibz ordinati sunt
 discite. **Re. xvij.** Officiū nanqz visitationis est inq̄rere de vita et
 idō dicit si recte agāt. Inquirere d̄ fama et idō subdit cū quibz or-
 dinati sunt discite. Christus igit ad nos visitandos veniens ⁊ inq̄-
 rens de vita inuenit in nobis opa mala. **Joh. iij.** Erant em̄ eoz ma-
 la opa. Inq̄rens vero de fama inuenit q̄ eramus demonibz socia-
 ti. **Joh. iij.** Erater fui draconū ⁊ socius strutionū. Ideo qz iste visi-
 tator opa mala dissoluit. **Joh. iij.** In hoc apparuit filius dei vt dis-
 soluat opa dyaboli. Ep̄m vero dyabolum nobis sociatū de mūdo
 eiecit. **Joh. iij.** Nūc princeps huius mundi eiecit foras ac. Et sic p̄
 totum de euangelio.

De epistola sermo. xcviij

Obscuro vos ne deficiatis in tribulationibz meis p̄ vobis
Joh. iij. Beatus paulus gentium apostolus in fide et
 veritate ⁊ in carcere positus ⁊ vincētus et catenat⁹. nō
 cessat fideles christi docere ep̄las eis scribendo ⁊ mitte-
 do q̄ verbum dei non est alligatum vt ip̄e dicit. **Thi. ij.** Erat au-
 tem paulus positus in carcere rome quando hanc ep̄lam scripsit
 istis ephesijs. i. ahamis. quos apostolus licet nō zuerterit ad fidez
 tamē eos in fide zfirmavit. Et idō in fidei christi eruditiōe filij sui
 erant. Sicut aut pater est sollicitus ne filij sui peant. sic apostolus
 erat sollicitus de istis ⁊ in carcere manēs eos docere nō cessat ⁊ de-
 um p̄ eis rogat vt in hac epistola p̄z. In qua quidē epistola apo-
 stolus tria facit. Primo orat ip̄oz ephesioz in fide accepta con-
 firmatōez vt p̄pter nihil ab ip̄a deficient. In p̄ncipio epistole. Se-
 cūdo orat ip̄oz in bono p̄fectū vel p̄ficiētiā. ibi. In caritate radi-
 cati ⁊ fundati. Tercō subiūgit p̄ collatis b̄ficijs gr̄iaz actōes ibi.
 Si aut q̄ potens est oīa face abundanter. **¶** Primo s̄ ap̄lus orat
 ip̄oz ephesioz in fide accepta zfirmatōez d̄. Obscuro vos sup̄ p̄p̄-
 deū ne deficiatis sez a veritate fidei in tribulatiōibz meis. i. q̄ vincēt⁹
 suz ⁊ alligat⁹. Solet em̄ hoies cito deficē ⁊ turbari i tribulatiōe pa-
 storis. **Mat. xiii.** Percute pastore ⁊ dispergent oues greg. **Pro vo-**
v. i. q̄s p̄ vob sustineo. ii. cor. i. Sive tribulamur p̄ v̄ra exhortatiōe

*De Anira 16 p̄p̄ orat
 p̄ncip̄ de Epistola*